A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. május 8.*

A C-5/06. és C-23/06–C-36/06. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Finanzgericht Düsseldorf (Németország) (C-5/06. sz. ügy) és a tribunal de grande instance de Nanterre (Franciország) (C-23/06–C-36/06. sz. ügyek) a Bírósághoz 2006. január 9-én, illetve 20-án érkezett, 2006. január 2-i, illetve 5-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Zuckerfabrik Jülich AG,** korábban Jülich AG (C-5/06. sz. ügy)

és

a **Hauptzollamt Aachen**

között,

valamint

a **Saint Louis Sucre SNC** (C-23/06. sz. ügy),

a **Société des Sucreries du Marquenterre SA** (C-24/06. sz. ügy),

az **SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA)** (C-25/06. sz. ügy),

* Az eljárás nyelvei: német és francia.

az **SA Lesaffre Frères** (C-26/06. sz. ügy),

a **Tereos,** a Sucreries, Distilleries des Hauts de France jogutódja (C-27/06. sz. ügy),

az **SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils** (C-28/06. sz. ügy),

az **SA Sucreries de Toury et Usines Annexes** (C-29/06. sz. ügy),

a **Tereos** (C-30/06. sz. ügy),

a **Tereos,** az SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF jogutódja (C-31/06. sz. ügy),

a **Cristal Union** (C-32/06. sz. ügy),

a **Sucrerie Bourdon** (C-33/06. sz. ügy),

az **SA Sucrerie de Bourgogne** (C-34/06. sz. ügy),

az **SAS Vermendoise Industries** (C-35/06. sz. ügy),

az **SA Sucreries et Raffineries d'Erstein** (C-36/06. sz. ügy)

és

a **Directeur général des douanes et droits indirects**,

a **Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers**

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, L. Bay Larsen (előadó), K. Schiemann, J. Makarczyk és C. Toader bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. március 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Zuckerfabrik Jülich AG (korábban Jülich AG) képviseletében H.-J. Prieß Rechtsanwalt,

– a Saint Louis Sucre SNC képviseletében S. Le Roy ügyvéd,

– a Sucreries du Marquenterre SA társaság; valamint az SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA); az SA Lesaffre Frères; a Tereos, a Sucreries, Distilleries des Hauts de France jogutódja; az SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils; az SA Sucreries de Toury és Usines Annexes; a Tereos; a Tereos, az SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF jogutódja; a Cristal Union; a Sucrerie Bourdon; az SA Sucrerie de Bourgogne; az SAS Vermendoise Industries és az SA Sucreries et Raffineries d'Erstein képviseletében N. Coutrelis ügyvéd,

– a német kormány képviseletében M. Lumma és U. Forsthoff, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: L. Harings Rechtsanwalt,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues, A. Colomb és A.-L. During, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében V. Kontolaimos, E. Svolopoulou és S. Charitaki, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Aiello avvocato dello Stato,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében M. Nolin, F. Erlbacher és C. Cattabriga, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. június 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2001. június 19-i 1260/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 17. o.) 15. cikkének értelmezésére, a 2003. június 27-i 1140/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 160., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 39. kötet, 172. o.) módosított, a cukorágazatban a kvótarendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. február 20-i 314/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 50., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 35. kötet, 190. o.) 6. cikke (4) bekezdésének érvényességére, valamint a 2001/2002-es gazdasági évre a cukorágazatban a termelési illeték összegének, valamint a kiegészítő illeték mértékének megállapításáról szóló, 2002. október 15-i 1837/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 278., 13. o.), a 2002/2003-as gazdasági évre a cukorágazatban a termelési illeték összegének megállapításáról szóló, 2003. október 7-i 1762/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 254., 4. o.) és a 2003/2004-es gazdasági évre a cukorágazatban a termelési illeték összegének megállapításáról szóló, 2004. október 14-i 1775/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 316., 64. o.) érvényességére vonatkoznak.

2 E kérelmeket a Zuckerfabrik Jülich AG (a továbbiakban: Jülich) cukortermelő és a Hauptzollamt Aachen (Németország) között a 2003/2004-es gazdasági évre vonatkozóan a cukorágazat piaca közös szervezésének finanszírozása keretében kirótt termelési illeték összegének tárgyában folyamatban lévő eljárásban, illetve a Saint Louis Sucre SNC (a továbbiakban: Saint Louis Sucre), valamint más cukortermelők, nevezetesen a Sucreries du Marquenterre SA társaság, valamint az SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), az SA Lesaffre Frères, a Sucreries, Distilleries des Hauts de France jogutódjaként eljáró Tereos, az SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils, az SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, a Tereos, az SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF jogutódjaként eljáró Tereos, a Cristal Union, a Sucrerie Bourdon, az SA Sucrerie de Bourgogne, az SAS Vermendoise Industries és az SA Sucreries et Raffineries d'Erstein társaságok

(a továbbiakban együtt: Sucreries du Marquenterre és társai) és a directeur général des douanes et droits indirects (vámokért és közvetett adókért felelős főigazgató) és a receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (a vám- és közvetett adók főbeszedője, Gennevilliers) (Franciaország) között a 2001/2002-es, a 2002/2003-as és a 2003/2004-es gazdasági évekre vonatkozóan a cukorágazat piaca közös szervezésének finanszírozása keretében kifizetett termelési illetékek összegeinek tárgyában folyamatban lévő eljárásokban terjesztették elő.

Jogi háttér

3 Az 1260/2001 rendelet (9) preambulumbekezdése szerint:

„Azok az okok, amelyek a Közösséget eddig – a cukor, izoglukóz és inulinszirup esetében – termelési kvótarendszer elfogadására ösztönözték, továbbra is érvényesek. A szóban forgó rendszert azonban a legújabb termelési fejlesztések figyelembevételéhez igazították, hogy így a Közösség számára olyan eszközöket biztosítsanak, amelyek méltányosan, de hatékonyan gondoskodnak arról, hogy maguk a termelők állják teljes mértékben a Közösség fogyasztáson túli termelési többleteinek értékesítési költségeit, és hogy így eleget tegyenek a Közösségnek […] a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójából származó megállapodások – továbbiakban »GATT« – alapján felmerülő kötelezettségeinek.”

4 Az 1260/2001 rendelet (11)–(15) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(11) A cukorágazat piacának közös szervezése egyrészt azon az elven alapul, hogy a termelőknek teljes körű pénzügyi felelősséget kell vállalniuk minden

gazdasági év során a kvóta alá eső közösségi termelés azon részének elhelyezéséből származó veszteségekért, amely a Közösség belső fogyasztását meghaladó többlet, másrészt pedig az egyes vállalkozásokra kijelölt termelési kvótát tükröző elhelyezés árgaranciáinak differenciálására. Minden egyes vállalkozás számára cukortermelési kvótát jelölnek ki a vállalkozás egy adott tárgyidőszak alatti tényleges termelése alapján.

(12) Mivel az exporttámogatás csökkentésére irányuló kötelezettségvállalások az átmeneti időszakban valósultak meg, az alapvető cukor- és izoglukózmennyiségeket, valamint az inulinszirup kvótáit jelenlegi szintjükön kell tartani, viszont lehetővé kell tenni a vonatkozó garanciák szükség szerinti kiigazítását – a cukorágazat helyzetét befolyásoló, alapvető tényezőket figyelembe véve –, annak érdekében, hogy a Közösség a [GATT-megállapodások keretében elfogadott Mezőgazdaságról szóló] Megállapodásból [a továbbiakban: Megállapodás] fakadó kötelezettségvállalásainak eleget tudjon tenni. Az ágazat termelési illetékeken keresztül megvalósuló önfinanszírozási rendszerét és a termelési kvóta rendszerét fenn kell tartani.

(13) Ily módon, a termelőknek továbbra is pénzügyi felelősséget kell vállalniuk az A és B cukor teljes termelésére kivetett termelési alapilleték – amely azonban fehércukornál az intervenciós ár 2%-ára korlátozódik – és a szóban forgó ár 37,5%-os határértékét meg nem haladó, a B cukor termelésére kivetett B illeték kifizetésével. Az izoglukóz és az inulinszirup termelői – bizonyos körülmények között – kifizetik a szóban forgó hozzájárulások egy részét is. Az illetékek felső határának a fent leírt módon történő meghatározása azt jelenti, hogy bizonyos gazdasági években a cukortermelés nem teljesen önfinanszírozó. A szóban forgó esetekben kiegészítő illetéket kell kivetni.

(14) Az egyenlő elbánás érdekében, a kiegészítő illetéket minden egyes vállalkozás esetében a vállalkozás által az adott gazdasági évre kifizetett termelési illeték

által létrehozott bevételén [helyesen: bevételen] belüli részesedése alapján kell kiszámítani. Ennélfogva a Közösség egészére nézve együtthatót kell rögzíteni, amely megegyezik – a szóban forgó gazdasági év tekintetében – a teljes jegyzett veszteség és a teljes, az érintett termelési illetékek által létrehozott bevétel közötti aránnyal. Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett a cukorrépa- és cukornád-értékesítőknek hozzá kell járulniuk az érintett gazdasági évben jelentkező rendkívüli veszteség megszüntetéséhez.

(15) Bármely adott gazdasági évben, a fogyasztási, termelési, kiviteli [helyesen: behozatali], állományi és áthozati szintek, valamint az átlagos, várhatóan az önfinanszírozási rendszer alapján viselt veszteség lehet olyan mértékű, hogy a cukorágazatban az egyes vállalkozások számára meghatározott termelési kvóták a Megállapodásban rögzítettet meghaladó exportvolument eredményeznek. Ennélfogva a kvótákhoz kapcsolódó garanciákat minden gazdasági évben úgy kell kiigazítani, hogy a Közösség a kötelezettségvállalásait teljesíteni tudja."

5 Így az 1260/2001 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok A és B kvótát jelölnek ki minden egyes, a területükön letelepedett, a 2000/2001-es gazdasági évben A és B kvótával rendelkező cukortermelő vállalkozásra, izoglukóz-termelő vállalkozásra és inulinszirup-termelő vállalkozásra.

6 E rendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében e kvóták az egyes termelési régiók vonatkozásában meghatározott A és B alapmennyiségek figyelembevételével kerülnek szétosztásra.

7 Többek között az említett rendelet 7. cikkének (1) bekezdéséből, 10. cikkének (3)–(5) bekezdéséből, 13. cikkének (1) bekezdéséből és 27. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy az A és B cukorkvóták garantált mennyiséget jelentenek, amely értékesíthető a Közösség piacán, vagy eladható az intervenciós hivatalnak, illetve export-visszatérítés mellett exportálható.

8 Az 1260/2001 rendeletnek a – (11) és (13) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett – 15. cikke (3) és (4) bekezdéséből következik, hogy a kvótarendszerben a közösségi fogyasztáson túli termelési többlet értékesítéséből eredő veszteségeket – többek között – a cukorgyártókra kirótt termelési díjjal fedezik.

9 E díjak kiszámítását illetően az említett 15. cikk előírja:

„(1) Minden egyes gazdasági év vége előtt meg kell állapítani:

a) az adott gazdasági évre vonatkozó A és B cukor, A és B izoglukóz, valamint A és B inulinszirup termelésére vonatkozó előrejelzést;

b) az adott gazdasági év során a Közösségben történő fogyasztásra értékesített cukor, izoglukóz és inulinszirup mennyiségeire vonatkozó előrejelzést;

c) a b) pontban meghatározott mennyiségnek az a) pontban meghatározott mennyiségből történő levonásával kapott exportálható többletet;

d) a folyó gazdasági év során az exportkötelezettségek teljesítéséhez szükséges cukor tonnánkénti átlagos veszteségére vagy bevételére vonatkozó becslést.

Ez az átlagos veszteség vagy bevétel egyenlő a visszatérítések teljes összege és a szóban forgó exportkötelezettségek tonnában számított teljes mennyisége lefölözéseinek teljes összege közötti különbséggel;

e) a c) pontban említett többlet d) pontban említett átlagos veszteséggel vagy bevétellel történő megszorzásával kapott teljes veszteségre vagy bevételre vonatkozó becslést.

(2) A 2005/2006-os gazdasági év vége előtt, a 10. cikk (3), (4), (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül, a 2001/2002-től 2005/2006-ig terjedő gazdasági évekre összesítve kell megállapítani:

a) az A és B cukor, A és B izoglukóz, valamint A és B inulinszirup tényleges termelése, és a fogyasztás céljából a Közösségen belül elhelyezett cukor, izoglukóz, valamint inulinszirup tényleges mennyisége alapján megállapított exportálható többletet;

b) a cukor tonnánkénti, az összes érintett exportkötelezettségekből fakadó, átlagos veszteségét vagy bevételét, amelyet a fenti (1) bekezdés d) pontjának második albekezdésében ismertetett módszer alkalmazásával számítanak ki;

c) az a) pontban említett többlet b) pontban említett átlagos veszteséggel vagy bevétellel történő megszorzásával kapott teljes veszteséget vagy bevételt;

d) a felszámított alaptermelési díjak és B díjak végösszegét.

Az (1) bekezdés e) pontjában említett teljes veszteségre vagy bevételre vonatkozó becslést a c) és d) pontban említett összegek közötti különbséggel ki kell igazítani.

(3) A 18. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben az (1) bekezdés alapján megállapított, és a (2) bekezdés alapján kiigazított értékek előre látható összveszteséget eredményeznének, akkor e veszteséget el kell osztani a folyó gazdasági évre vonatkozó A és B cukor, A és B izoglukóz, valamint A és B inulinszirup becsült termelésével. Az így keletkező összeget, mint az A és B cukor-, A és B izoglukóz-, valamint A és B inulinszirup-termelésük után kivetett alaptermelési díjat, ki kell róni a gyártókra.

[…]

(4) Amennyiben a megengedett maximális alaptermelési díj nem fedezi teljes mértékben a (3) bekezdés első albekezdésében említett összveszteséget, a nem fedezett egyenleget el kell osztani az adott gazdasági évre vonatkozó, becsült B cukor-, B izoglukóz- és B inulinszirup-termeléssel. Az így keletkező összeget, mint a B cukor-, B izoglukóz- és B inulinszirup-termelésükre vonatkozó B díjat, ki kell róni a gyártókra.

[…]

(6) Az (1) bekezdés e) pontjában említett összveszteség kiszámításakor minden, a termelési visszatérítéseknek a 7. cikk (3) bekezdése alapján történő nyújtásából származó veszteséget figyelembe kell venni.

(7) Ezen cikkben említett díjakat a tagállamok szedik be.

(8) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok, amelyeket a 42. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni, különösen a következőkre vonatkoznak:

– a beszedendő díjak összege,

[…]”

10 Az 1260/2001 rendelet 16. cikke előírja:

„(1) Amennyiben az adott gazdasági évre a 15. cikk (1) és (2) bekezdése alapján megállapított összveszteséget a 15. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének alkalmazását követően nem fedezi teljes mértékben az e gazdasági évre vonatkozó termelési díjakból származó bevétel, a gyártókra – a 4. cikk sérelme nélkül, az összveszteség fennmaradó részének fedezésére – kiegészítő díjat kell kiróni.

(2) A kiegészítő díjat, minden cukorgyártó, izoglukóz-gyártó és inulinszirup-gyártó vállalkozásra, a vállalkozástól az adott gazdasági évre vonatkozó, termelési díjak útján behajtandó teljes összegnek a később meghatározásra kerülő együtthatóval való megszorzásával kell meghatározni. Ez az együttható, az adott gazdasági évre a 15. cikk (1) és (2) bekezdése alapján megállapított összveszteség, illetve – e gazdasági évre – a cukor-, izoglukóz- és inulinszirup-gyártóktól egyenként behajtandó alaptermelési díjakból és B díjakból származó bevétel eggyel csökkentett hányadosa, amely az egész Közösségre érvényes.

[…]

(5) Az e cikkben, és különösen a (2) bekezdésben meghatározott együttható alkalmazásának részletes szabályait [helyesen: E cikk alkalmazásának részletes szabályait, és különösen a (2) bekezdésben meghatározott együtthatót] a 42. cikk (2) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

11 Többek között e rendelet 15. cikkének (8) bekezdése és 16. cikkének (5) bekezdése alapján az Európai Közösségek Bizottsága elfogadta a 314/2002 rendeletet.

12 Eredeti változatában az említett rendelet 6. cikkének (4) bekezdése kimondta:

„Az 1260/2001 […] rendelet 15. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint meghatározandó mennyiséget a következő mennyiségek összege alapján kell megállapítani:

a) a Közösségben közvetlen fogyasztás vagy a felhasználóipar által történő feldolgozást követő fogyasztás céljára értékesített cukor, izoglükóz és inulinszirup mennyisége;

b) a denaturált cukor mennyisége;

c) a tagsággal nem rendelkező országokból feldolgozott termékként behozatalra került cukor, izoglükóz és inulinszirup mennyisége.

Az első albekezdésben említett összegből le kell vonni a tagsággal nem rendelkező országokba feldolgozott termékként kivitelre került cukor, izoglükóz és inulinszirup mennyiségét, és a fehércukorban kifejezett olyan alaptermékek mennyiségét, amelyekre az 1260/2001 […] rendelet 7. cikk (3) bekezdésében említett termelési visszatérítési igazolást kiállították."

13 E rendelkezést az 1140/2003 rendelet a következőképpen módosította:

„Az 1260/2001 […] rendelet 15. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdésének a) pontja értelmében rögzítendő, a Közösségen belül fogyasztás céljából eladott mennyiségeket a fehércukorban kifejezett, az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában jelzett cukor- és szirupmennyiségek, valamint izoglükóz- és inulinszirup-mennyiségek összesítésével kell megállapítani a következők szerint:

a) a gazdasági év elején tárolt mennyiségek;

b) az A és a B kvóta keretein belül termelt mennyiségek;

c) természetes állapotban behozott mennyiségek;

d) a behozott feldolgozott termékekben tartalmazott mennyiségek;

mínusz az első albekezdésben említett, fehércukorban kifejezett [helyesen: cukor-,] izoglükóz- és inulinszirup-mennyiségek a következők szerint:

a) természetes állapotban kivitt mennyiségek;

b) a kivitt feldolgozott termékek által tartalmazott mennyiségek;

c) a gazdasági év végén tárolt mennyiségek;

d) amelyek vonatkozásában az 1260/2001 […] rendelet 7. cikke (3) bekezdésében megjelölt módon termelési visszatérítési igazolást állítottak ki.

[…]”

14 A 314/2002 rendelet 6. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az 1260/2001 […] rendelet 15. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében a következőket a folyó gazdasági év során teljesítendő exportkötelezettségnek kell tekinteni:

a) az adott gazdasági évre meghirdetett pályázati eljárás során rögzített export-visszatérítéssel vagy illetékkel, természetes állapotában kivitelre került minden cukormennyiség;

b) az adott gazdasági év folyamán kiadott kiviteli engedélyek alapján időszakosan rögzített export-visszatérítéssel vagy illetékkel, természetes állapotában kivitelre került minden cukor-, izoglükóz- és inulinszirup mennyiség;

c) az adott gazdasági év folyamán e célból rögzített export-visszatérítéssel vagy illetékkel, feldolgozott termék formájában előreláthatóan kivitelre kerülő minden cukor-, izoglükóz- és inulinszirup mennyiség, a mennyiség a gazdasági év alatt egyenletesen oszlik meg.

Az 1260/2001 […] rendelet 15. cikk (1) bekezdés d) pontjában említett előrelátható átlagos veszteség számításához figyelembe kell venni a fehércukorban kifejezett olyan alaptermékek mennyisége után járó termelési visszatérítést, amelyekre a rendelet 7. cikk (3) bekezdésében említett termelési visszatérítési igazolást a szóban forgó gazdasági év folyamán kiállították.”

15 A termelési illetékek összegét a 2001/2002-es, a 2002/2003-as és a 2003/2004-es gazdasági évekre az 1837/2002, az 1762/2003, illetve az 1775/2004 rendelet állapította meg az 1260/2001 és adott esetben az – 1140/2003 rendelettel módosított – 314/2002 rendelet alapján.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-5/06. sz. ügy

16 2004. október 22-i határozatával a Hauptzollamt Aachen meghatározta a Jülich által fizetendő termelési illetéket az A cukor és a B cukor esetében a termelési alapilleték vonatkozásában az 1775/2004 rendelet 1. cikkének a) pontjában meghatározott tonnánkénti összeg és a B cukor esetében a B díj vonatkozásában ugyanezen rendelet 1. cikkének b) pontjában meghatározott tonnánkénti összeg figyelembevételével.

17 Mivel a Jülich által az e határozat ellen előterjesztett panaszt elutasították, e társaság keresetet nyújtott be a Finanzgericht Düsseldorfhoz arra hivatkozással, hogy az 1775/2004 rendelet érvénytelen, mert a Bizottság hibákat vétett a termelési illetékek kiszámításakor. Egyfelől az exportálható többlet kiszámításakor tévesen számította be a Közösségből feldolgozott termékként exportált 504 205 tonnányi cukor mennyiségét, amely vonatkozásában semmilyen visszatérítést nem állapítottak meg, mivel e mennyiség végeredményben nem okozott semmilyen veszteséget a Közösség költségvetésében. Másfelől a Bizottság az átlagos veszteség kiszámításakor nem vette figyelembe ugyanezen mennyiséget. Márpedig semmilyen objektív indok nem igazolja két különböző mennyiség figyelembevételét az exportálható többlet és a cukor tonnánkénti átlagos veszteségének meghatározásakor.

18 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, amennyiben a termelési illetékek beszedésének célja arra korlátozódik, hogy a termelők hozzájáruljanak a közösségi többlettermelés értékesítési költségeinek finanszírozásához, az illetékek összegeinek meghatározása, anélkül hogy figyelembe vennék azt a körülményt, hogy csak az exportált cukor egy része után nyújtottak export-visszatérítést, meghaladná az e cél eléréséhez szükséges mértéket. A Finanzgericht Düsseldorf ezért az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni [az 1260/2001 rendelet] 15. cikkét, hogy az exportálható többlet meghatározásakor kizárólag a cukorból, izoglukózból és inulinszirupból exportált azon mennyiségek vehetők figyelembe, amelyek után ténylegesen sor került export-visszatérítés nyújtására?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: érvénytelen-e [az 1140/2003 rendelettel] módosított [314/2002 rendelet] 6. cikkének (4) bekezdése?

3) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: úgy kell-e értelmezni [az 1260/2001 rendelet] 15. cikkét, hogy az exportálható többlet meghatározásakor, valamint a cukor esetében a tonnánkénti átlagos veszteség meghatározásakor minden exportált mennyiséget figyelembe kell venni, akkor is, ha e mennyiségek után az adott gazdasági évben nem nyújtottak export-visszatérítést?

4) Az első, második vagy a harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén: érvénytelen-e [az 1775/2004 rendelet]?”

A C-23/06–C-36/06. sz. ügyek

19 A Saint Louis Sucre, valamint a Sucreries du Marquenterre és társai mint cukortermelő társaságok a cukorra vonatkozóan termelési illeték fizetésére kötelezettek.

20 Mivel túl magasnak ítélték a 2001/2002-es, a 2002/2003-as és a 2003/2004-es gazdasági évre vonatkozóan kifizetett illetékek összegeit, ezen illetékek részleges visszafizetését kérték az azok beszedésére illetékes receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers-től.

21 Az említett receveur principal 2005. február 23-i határozataival az e visszafizetésre irányuló panaszokat elutasította azzal az indokkal, hogy a vitatott illetékek mértékét a közösségi jogszabályok alkalmazásával állapították meg.

22 E körülmények között a Saint Louis Sucre és a Sucreries du Marquenterre és társai keresetet terjesztettek elő a tribunal de grande instance de Nanterre-nél (nanterre-i elsőfokú bíróság) kérve az említett határozatok megsemmisítését, és a vitatott illetékek részleges – a késedelmi kamatokkal növelt összegben történő – visszafizetésének elrendelését.

23 Az alapeljárás felperesei arra hivatkoztak, hogy a vonatkozó közösségi szabályozás eltérő számítást ír elő egyfelől a visszatérítésben nem részesülő feldolgozott termékként exportált cukor esetében, amikor azt beszámítja a finanszírozandó exportálható többletbe, és másfelől, amikor azt kizárja a „szóban forgó exportkötelezettségek” elnevezésű mennyiségekből, amely alapján az „átlagos veszteség” kiszámítható e többlet értékesítésének tényleges finanszírozásához. Így a Bizottság túlbecsülte a 2001/2002-es, a 2002/2003-as és a 2003/2004-es gazdasági évre irányadó illeték összegét, és nem tartotta tiszteletben az Európai Unió Tanácsa által meghatározott önfinanszírozás célját.

24 Az alapeljárás felperesei következésképpen vitatták a 314/2002 rendelet 6. cikke (4) bekezdésének érvényességét, amely az 1140/2003 rendelettel megállapított szövegével túlzottan tágan határozza meg az exportálható többlet fogalmát, amely ellentétes az arányosság, a normahierarchia és a Bizottság végrehajtási hatáskörei korlátozásának elveivel. Másodlagosan ugyanezen indokok alapján vitatták a 314/2002 rendelet értelmében a termelési illetékek összegét az alapügy szerinti gazdasági évekre vonatkozóan meghatározó rendeletek érvényességét.

25 Másodlagosan, és arra az esetre, ha az exportálható többlet tágabb fogalmát kell alkalmazni, a Saint Louis Sucre, valamint a Sucreries du Marquenterre és társai arra hivatkoznak, hogy az 1260/2001 rendeletben kimondott szigorú önfinanszírozásra vonatkozó célt továbbra sem tartják tiszteletben, mivel a Bizottság – amely 2002-ben az átlagos veszteségre vonatkozó éves számításaiban szerepeltette a visszatérítés nélkül exportált termékeket – jelenleg nem veszi figyelembe a számításaiban azt az azonosságot, amelynek az „exportálható többlet" alkotóelemei és az „átlagos veszteség" számítása között fenn kell állnia.

26 E körülmények között a tribunal de grande instance de Nanterre az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Az 1260/2001 […] rendelet 15. cikkére és az arányosság elvére tekintettel érvénytelen-e a 314/2002 […] rendelet 6. cikkének (4) bekezdése és/vagy az annak végrehajtására kibocsátott 1837/2002, 1762/2003 és 1775/2004 rendelet amiatt, hogy az említett rendelkezés a termelési illeték összegének kiszámításakor az »exportálható többletből« nem vonja le a kivitelre került feldolgozott termékekben található cukormennyiségeket, amelyek után nem jár export-visszatérítés?

Amennyiben erre a kérdésre nemleges a válasz:

2) A 314/2002 […] rendeletre és az 1260/2001 […] rendelet 15. cikkére, valamint az egyenlőség és az arányosság elvére tekintettel érvénytelen-e az 1837/2002, 1762/2003 és 1775/2004 rendelet amiatt, hogy a cukorágazatban a kivitelre került tonnánkénti átlagos veszteség alapján kiszámított termelési illetéket állapítanak meg, amely nincs tekintettel a visszatérítés nélkül exportált mennyiségekre, holott éppen ezek a mennyiségek számítanak bele a megtérítendő összveszteség alapjául szolgáló mennyiségbe?"

A C-5/06. és a C-23/06–C-36/06. sz. ügyek egyesítéséről

27 A C-5/06. sz. ügyet és a C-23/06–C-36/06. sz. ügyeket a közöttük lévő összefüggés miatt az eljárási szabályzat 103. cikkével összefüggésben értelmezett 43. cikkének megfelelően az ítélethozatal céljából egyesíteni kell.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

28 Mivel a kérdést előterjesztő két bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések lényegében megegyeznek, azokat a C-5/06. sz. ügyben található megfogalmazás figyelembevételével kell megválaszolni.

Arról a kérdésről, hogy az 1260/2001 rendelet 15. cikke értelmében az exportálható többlet kiszámításához az e rendelkezés hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét le kell-e vonni a Közösségben történő fogyasztásból

29 Emlékeztetni kell arra, hogy a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet (HL L 177., 4. o.) tizenegyedik preambulumbekezdése – az 1260/2001 rendelet (9) preambulumbekezdéséhez hasonlóan – előírta, hogy a termelési kvótarendszerben kiigazítások szükségesek, különösen, „hogy így a Közösség számára olyan eszközöket biztosítsanak, amelyek méltányosan, de hatékonyan gondoskodnak arról, hogy maguk a termelők állják teljes mértékben a Közösség fogyasztáson túli termelési többleteinek értékesítési költségeit […]".

30 Az 1785/81 rendelet 28. cikke, amely az A és B cukor, valamint az A és B izoglukóz termelésére kivetett termelési illetékek meghatározásának fő kritériumait állapította meg, (1) bekezdésében kimondta:

„Az 1981/1982-estől az 1985/1986-osig valamennyi gazdasági év vége előtt meg kell állapítani:

a) az adott gazdasági évre vonatkozó A és B cukor, valamint A és B izoglukóz termelésére vonatkozó előrejelzést;

b) az adott gazdasági év során a Közösségben történő fogyasztásra értékesített cukor és izoglukóz mennyiségeire vonatkozó előrejelzést;

c) a b) pontban meghatározott mennyiségnek az a) pontban meghatározott mennyiségből történő levonásával kapott exportálható többletet;

d) a folyó gazdasági év során az exportkötelezettségek teljesítéséhez szükséges cukor tonnánkénti átlagos veszteségére vagy bevételére vonatkozó becslést.

Ez az átlagos veszteség vagy bevétel egyenlő a visszatérítések teljes összege és a szóban forgó exportkötelezettségek tonnában számított teljes mennyisége lefölözéseinek teljes összege közötti különbséggel;

e) a c) pontban említett többlet d) pontban említett átlagos veszteséggel vagy bevétellel történő megszorzásával kapott teljes veszteségre vagy bevételre vonatkozó becslést."[nem hivatalos fordítás]

31 E rendelkezés, noha később a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1999. szeptember 13-i 2038/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 252., 1. o.) 33. cikkének (1) bekezdése, majd az 1260/2001 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése lépett a helyébe, lényegében változatlan maradt.

32 A kvótarendszernek a cukorágazatban történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1982. június 8-i 1443/82/EGK bizottsági rendelet 5. cikkének (5) bekezdése előírta, hogy a harmadik országokba feldolgozott termékként exportált cukor és izoglükóz mennyiségeket le kellett vonni a Közösségben történő fogyasztásra értékesített cukor és izoglukóz mennyiségeiből.

33 Különösen a C-23/06–C-36/06. sz. ügyek irataiból megállapítható, hogy az exportálható többletet illetően a Bizottság álláspontja következetesen az volt, hogy az az értékesített cukorral csökkentett termelésnek felel meg, azzal, hogy a feldolgozott termékként exportált cukrot – függetlenül attól, hogy nyújtottak-e az export után visszatérítést vagy sem – nem a Közösségben történő fogyasztásba számítják bele, hanem az említett többletbe.

34 Az 1260/2001 rendelet 15. cikke, amely megállapítja az A és B cukor, az A és B izoglukóz, valamint az A és B inulinszirup termelésére kivetett termelési illetékek meghatározásának fő kritériumait, (1) bekezdésének a)–c) pontjában előírja, hogy az exportálható többletet egyfelől az adott gazdasági évre vonatkozó A és B cukor, A és B izoglukóz, valamint A és B inulinszirup termelésére vonatkozó előrejelzés, és másfelől az adott gazdasági év során a Közösségben történő fogyasztásra értékesített cukor, izoglukóz és inulinszirup mennyiségeire vonatkozó előrejelzés különbsége alapján határozzák meg.

35 Ugyanezen rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében az átlagos veszteség becsült értéke egyenlő a visszatérítések teljes összege és a szóban forgó exportkötelezettségek tonnában számított teljes mennyisége lefölözéseinek teljes összege közötti különbséggel.

36 Az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerint a teljes veszteség becsült értékét az exportálható többletnek az átlagos veszteséggel történő megszorzásával számítják ki.

37 Mivel az exportálható többletet az A és B kvóták szerinti közösségi termelés és a Közösségben történő fogyasztás különbsége alapján kell kiszámítani, ez utóbbi nem tartalmazhatja az exportált termékek mennyiségeit, függetlenül attól, hogy exportvisszatérítést nyújtottak-e utánuk, vagy sem.

38 Ugyanis az exportált termékek mennyiségei nem tekinthetők az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a Közösségben történő fogyasztásra értékesített mennyiségeknek.

39 Az exportálható többlet ugyanis azon értékesítésre szánt termékek mennyiségeit foglalja magában, amelyek vonatkozásában közösségi támogatási intézkedéseket fogadtak el. Így például a gazdasági év végén esetleg raktáron maradt termékek mennyiségeit az exportálható többlet megállapítása céljából el nem fogyasztott mennyiségekként kell elszámolni, holott feltehetőleg ekkor még nem részesültek az értékesítést támogató intézkedésben.

40 Az exportálható többletet nem szabad összekeverni az exportált termékek mennyiségével. Ez utóbbiak, még ha részesültek is visszatérítésben, nem minden esetben jelentenek pénzügyi terhet a termelők számára. Ez így van többek között akkor, ha az egyfelől a kezdeti raktárkészletek és a közösségi termelés, másfelől a végső raktárkészletek különbségéből adódó mennyiség meghaladja a közösségi termelést, valamint ha a visszatérítésre jogosult termékek mennyisége nem haladja meg a közösségi termelés és az említett mennyiség közötti különbséget.

41 Amint arra a Bizottság lényegében hivatkozott, amennyiben az 1260/2001 rendelet célja az volt, hogy a termelési illetékek kiszámítása a visszatérítésekből adódó költségvetési kiadások alapján történjen, elegendő lenne ezen illetékeket az exportvisszatérítések és a termelés alapján meghatározott teljes veszteségből kiindulva megállapítani.

42 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy a teljes veszteségnek az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott becsült értéke nem egyezik meg az adott gazdasági évre vonatkozó visszatérítések teljes összegével, hanem azt az exportálható többlet és a folyó gazdasági év során az exportkötelezettségek teljesítéséhez szükséges cukor tonnánkénti átlagos vesztesége alapján számítják ki.

43 A fentiekből következik, hogy a teljes veszteségre vonatkozó becslés kiszámításának módja mindenesetre a közösségi termelési többlet értékesítéséből adódó veszteségeknek a jövőre vonatkozóan és konvencionális módon történő megállapítására irányul.

44 Márpedig ha a visszatérítés nélkül exportált mennyiségeket a Közösségen belüli fogyasztásba számítanák bele, akkor ez utóbbit túlértékelnék. Következésképpen az exportálható többletet alábecsülnék. Továbbá a többletek értékesítési költségeinek önfinanszírozására vonatkozó rendszer céljának – amely e rendszernek az 1785/81 rendelettel történt bevezetése óta arra irányul, hogy méltányosan, de hatékonyan gondoskodjanak arról, hogy maguk a termelők állják teljes mértékben e költségeket, és amelynek végrehajtása során a Bizottság mindig is az exportálható többlet olyan fogalmára támaszkodott, amely magában foglalta az exportált cukrot is, függetlenül attól, hogy nyújtottak-e az export után visszatérítést vagy sem – elérése is veszélybe kerülne. Így az említett rendszer fenntartása az 1260/2001 rendelet (12) preambulumbekezdésében foglaltakkal ellentétes módon veszélybe kerülhetne.

45 A fentiekre tekintettel az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az exportálható többlet kiszámításához az e cikk hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét le kell vonni a fogyasztásból, függetlenül attól, hogy ténylegesen fizettek-e visszatérítést vagy sem.

Arról a kérdésről, hogy az 1260/2001 rendelet 15. cikke értelmében az e rendelkezés hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét figyelembe kell-e venni a cukor tonnánkénti átlagos veszteségére vonatkozó becslés meghatározásakor

46 Az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében az átlagos veszteség egyenlő a visszatérítések teljes összege és a folyó gazdasági év során teljesítendő exportkötelezettségek tonnában számított teljes mennyisége lefölözéseinek teljes összege közötti különbséggel.

47 E rendelet 15. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerint a teljes veszteségre vonatkozó becslést az exportálható többletnek az átlagos veszteséggel történő megszorzásával kell kiszámítani.

48 Az említett rendelet 22. cikke (1) bekezdése értelmében a cukor, az izoglükóz és az inulinszirup Közösségből való kivitele kiviteli engedély bemutatásához kötött, amelyet akkor adnak ki, ha biztosítékot helyeznek letétbe annak garantálására, hogy a termékeket az engedély érvényességének ideje alatt exportálják.

49 Márpedig az 1260/2001 rendelet hatálya alá eső exportok vonatkozásában az ugyanezen rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontjában szereplő „folyó gazdasági év során teljesítendő exportkötelezettségek" fogalmát – ezzel ellentétes különös indokok hiányában – ugyanezen rendelet 22. cikke (1) bekezdésével összhangban kell értelmezni, amely utal az export garantálására.

50 Így a jelen összefüggésben e fogalom magában foglalja az említett rendelet 15. cikkének hatálya alá eső, a Közösségen kívüli exportra szánt valamennyi termékmennyiséget.

51 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ellentétben azzal, amire az eljárás keretében észrevételt tett több érdekelt hivatkozott, az a kérdés, hogy az exportra szánt termékmennyiségek után jár-e export-visszatérítés vagy sem, a „folyó gazdasági év során teljesítendő exportkötelezettségek" fogalma vonatkozásában nem releváns. Ugyanis e fogalom kizárólag azon termékmennyiségekre vonatkozik, amelyekre kiviteli engedélyt adtak ki.

52 Az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdése d) pontjának ilyen értelmezése összhangban van az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában szereplő, a jelen ítélet 45. pontjában kifejtettek szerint értelmezett „exportálható többlet” fogalmával, és végeredményben lehetővé teszi a teljes veszteségre vonatkozó becslés koherens módon, az említett (1) bekezdés e) pontjában meghatározottak szerint történő kiszámítását.

53 Ugyanis, amint arra az alapeljárás felperesei lényegében hivatkoztak – a német és a francia kormányhoz hasonlóan –, az exportálható többletnek az átlagos veszteséggel történő megszorzásával kiszámított, a teljes veszteségre vonatkozó becslést értékelnék túl, amennyiben valamely termék exportáltnak lenne tekinthető az exportált többlet kiszámításakor, és ennek megfelelően az átlagos veszteség kiszámításakor nem vennék figyelembe, holott ennek egyik tényezője – amint az az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdése d) pontjának második albekezdésében szerepel – a folyó gazdasági évben teljesítendő exportkötelezettségek tonnában számított teljes mennyisége.

54 Az iratokból, és közelebbről a Bizottság szervezeti egységeinek a „cukortermelési” illetékek számítási módszereiről szóló, a Cukorpiaci Irányítóbizottsághoz 2004. szeptember 30-án benyújtott D/32013/04 munkaanyagából megállapítható, hogy egyes tagállamok kifejezték azon kívánságukat, hogy a visszatérítések nélkül exportált cukrot számítsák bele az átlagos veszteségbe. Ezen irat szerint a teljes veszteség, ahogyan azt a Bizottság többek között a 314/2002 rendelet 6. cikkének (5) bekezdése alkalmazásával – azaz kizárva az exportkötelezettségekből különösen a visszatérítések nélkül exportált mennyiségeket – kiszámította, egyenlő a cukorra kifizetett visszatérítésekre fordított kiadásokkal vagy több annál.

55 A Bizottság ugyanakkor megjegyzi, hogy az ilyen számítási módszer a többletek termelésére – amely befolyásolhatja a piaci árakat, destabilizálhatja a cukorágazat piacának közös szervezését, és költségeket okozhat többek között az intervenciós felvásárlással kapcsolatban – elrettentő hatással lehet.

56 Ez az érvelés nem fogadható el.

57 Az 1260/2001 rendelet (9), (11) és (12) preambulumbekezdéséből ugyanis az következik, hogy az e rendelet által bevezetett rendszer célja, hogy méltányosan, de hatékonyan gondoskodjon arról, hogy a termelők állják teljes mértékben a Közösség termelési többleteinek értékesítési költségeit az önfinanszírozás elve alapján.

58 Amint azt a Bíróság megállapította, az értékesítési költségek finanszírozásának rendszerét úgy alakították ki, hogy az A kvóta vonatkozásában, amely a Közösségben történő fogyasztást képviseli, csak minimális illeték vethető ki, míg a B kvóta vonatkozásában, amely főként exportra irányul, sokkal magasabb illeték vethető ki, amely lehetővé teszi a szükséges visszatérítések finanszírozását, és ugyanakkor elrettentő hatással lehet a termelőkre (lásd a 250/84. sz., Eridania zuccherifici nazionali és társai ügyben 1986. január 22-én hozott ítélet [EBHT 1986., 117. o.] 19. pontját).

59 Az elrettentő hatás, amellyel a Bíróság által a fent hivatkozott Eridania zuccherifici nazionali és társai ügyben hozott ítéletben tett megállapítás szerint az értékesítési költségek finanszírozásának rendszere bírhat a termelők vonatkozásában – amint azt a főtanácsnok indítványának 60. pontjában hangsúlyozta – magából abból a tényből következik, hogy a termelési illeték rákényszeríti a termelőket a közösségi termelési többletek értékesítési költségeinek finanszírozására.

60 Márpedig – eltekintve attól az erősen elvi lehetőségtől, hogy valamennyi export után nyújtottak visszatérítést – a Bizottság által elfogadott rendelkezés, mivel a gyakorlatban hozzájárul ahhoz, hogy a teljes veszteség a visszatérítésekből eredő költségeknél magasabb összegben kerüljön *a priori* meghatározásra, túlmegy azon a mértéken, amely az 1260/2001 rendeletnek a jelen ítélet 57. pontjában említett célja eléréséhez és különösen a közösségi termelési többletek értékesítési költségeinek méltányos finanszírozásához szükséges.

61 A fentiekre tekintettel azt a választ kell adni, hogy az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e cikk hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét – függetlenül attól, hogy ténylegesen fizettek-e utánuk visszatérítést, vagy sem – figyelembe kell venni a termék tonnánkénti átlagos veszteségére vonatkozó becslés meghatározásakor.

Az 1837/2002, az 1762/2003 és az 1775/2004 rendelet érvényességéről

62 Az 1837/2002, az 1762/2003 és az 1775/2004 rendelet a 2001/2001-es, a 2002/2003-as és a 2003/2004-es gazdasági évre vonatkozóan meghatározta a cukorágazatban a termelési illetékek összegét.

63 Nem vitatott, hogy a Bizottság a 314/2002 rendelet 6. cikkének (5) bekezdése értelmében a cukor tonnánkénti átlagos veszteségére vonatkozó becslés kiszámításakor csak a visszatérítésben részesült exportokat vette figyelembe. Ugyanakkor az iratokból megállapítható, hogy e számítási módszert csak 2003-tól alkalmazták. A 2001/2002-es gazdasági évet illetően, amelyre az 1837/2002 rendelet vonatkozik, nem vitatott, hogy a termelési illetékek megállapításakor a Bizottság az átlagos veszteség kiszámításához a feldolgozott termékként exportált cukor teljes mennyiségét alapul vette, függetlenül attól, hogy ténylegesen nyújtottak-e ezen exportok után visszatérítést vagy sem. A következő évben a Bizottság korrigálta az átlagos veszteségre vonatkozó számítási módszerét, és kizárólag az exportált termékek azon mennyiségeit vette figyelembe, amelyek után ténylegesen fizettek visszatérítést. Ez maga után vonta az említett átlagos veszteség növekedését, amelynek az összege a 2002/2003-as gazdasági évre vonatkozó teljes veszteségben jelent meg.

64 Márpedig a jelen ítélet 61. pontjában adott válaszból következik, hogy az átlagos veszteségre vonatkozó ilyen számítási módszer nem felel meg az 1260/2001 rendelet 15. cikkének.

65 Következésképpen az említett módszert alkalmazó 1762/2003 és 1775/2004 rendelet érvénytelen.

66 A fentiekre tekintettel az 1837/2002 rendelet vizsgálata során nem merült fel az annak érvényességét befolyásoló körülmény.

67 Mindazonáltal a fenti megfontolásokból következik, hogy az átlagos veszteség számítási módszerének korrekciója, amely a jelen ítélet 63. pontjában megállapításra került, mivel az ugyanezen pontban említett számítási módszeren alapszik, nem felel meg az 1260/2001 rendelet 15. cikkének.

68 A fenti megfontolások összességét figyelembe véve a feltett kérdésekre a következő válaszokat kell adni:

– az 1260/2001 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az exportálható többlet kiszámításához az e cikk hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét le kell vonni a fogyasztásból, függetlenül attól, hogy ténylegesen fizettek-e visszatérítést vagy sem;

– az említett rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e cikk hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét – függetlenül attól, hogy ténylegesen fizettek-e visszatérítést vagy sem – figyelembe kell venni mind az exportálható többlet, mind a termék tonnánkénti átlagos veszteségének meghatározásakor;

– az 1762/2003 és az 1775/2004 rendeletek érvénytelenek, és hogy

– az 1837/2002 rendelet vizsgálata során nem merült fel az annak érvényességét befolyásoló körülmény.

A költségekről

69 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróságok előtt folyamatban lévő eljárások egy szakaszát képezi, ezek a bíróságok döntenek a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2001. június 19-i 1260/2001/EK tanácsi rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az exportálható többlet kiszámításához az e cikk hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét le kell vonni a fogyasztásból, függetlenül attól, hogy ténylegesen fizettek-e visszatérítést utánuk, vagy sem.

Az említett rendelet 15. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e cikk hatálya alá eső exportált termékek teljes mennyiségét – függetlenül attól, hogy ténylegesen fizettek-e visszatérítést vagy sem – figyelembe kell venni mind az exportálható többlet, mind a termék tonnánkénti átlagos veszteségének meghatározásakor.

A 2002/2003-as gazdasági évre a cukorágazatban a termelési illeték összegének megállapításáról szóló, 2003. október 7-i 1762/2003/EK bizottsági rendelet és a 2003/2004-es gazdasági évre a cukorágazatban a termelési illeték összegének megállapításáról szóló, 2004. október 14-i 1775/2004/EK bizottsági rendelet érvénytelen.

A 2001/2002-es gazdasági évre a cukorágazatban a termelési illeték összegének, valamint a kiegészítő illeték mértékének megállapításáról szóló, 2002. október 15-i 1837/2002/EK bizottsági rendelet vizsgálata során nem merült fel az annak érvényességét befolyásoló körülmény.

Aláírások